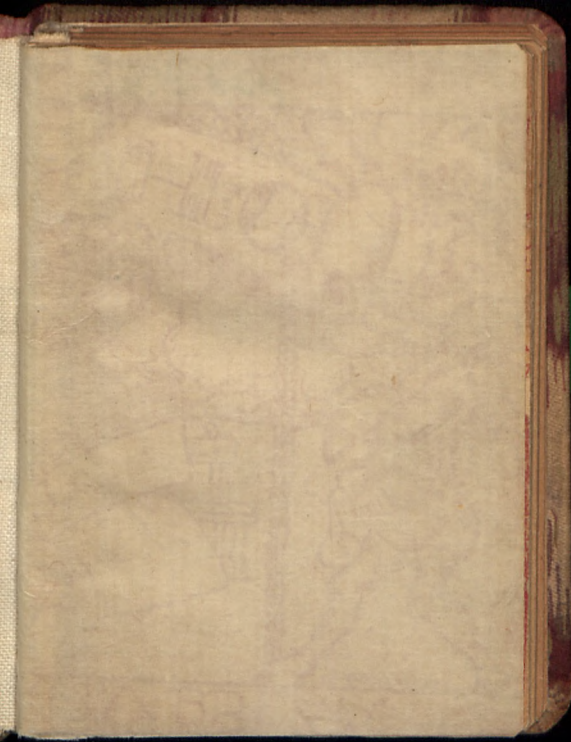
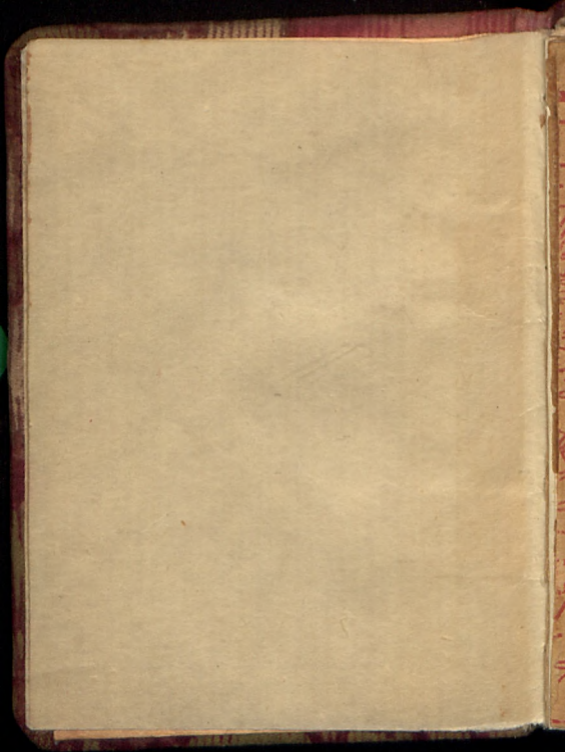

Szekspir
Cytaty

ADW LOT

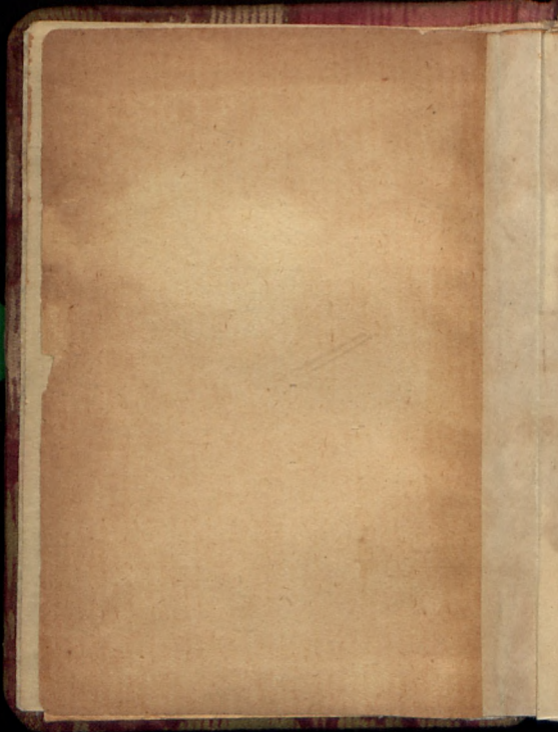

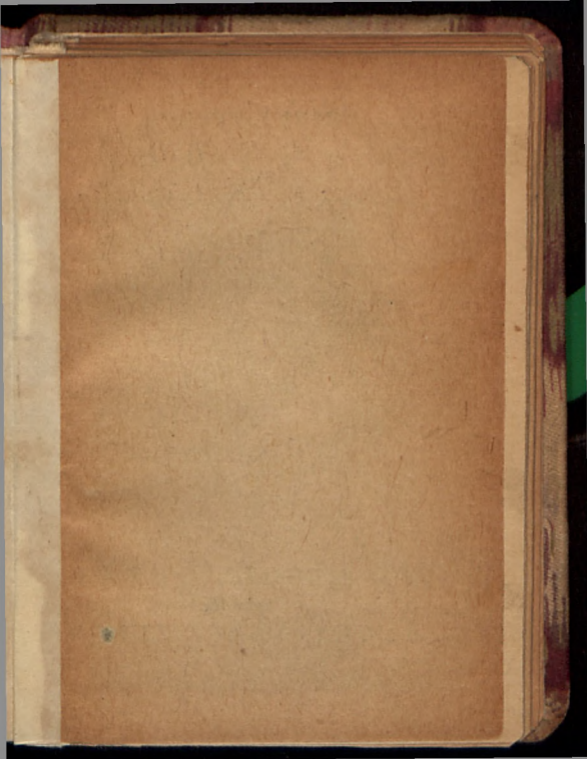

805.664

ITA BREVIS

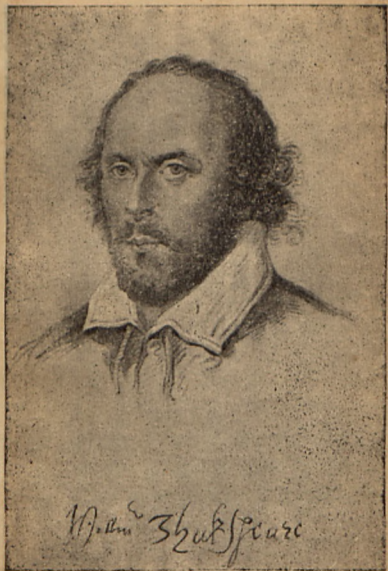
BIBLIOTECZKA

S A P H O

POD RED. K. PASZKOWSKIEGO

N° 11 SZEKSPIR, CYTATY
zebrała

R CENTNERSZWEROWA

BIBLIOTEKA
BN
NARODOWA

SZEKSPIR

C Y T A T Y

W A R S Z A W A 1924
W Y D A W N I C T W O
K. P A S Z K O W S K I E G O

I. 805.664

cin.

Odbito w Drukarni Akademickiej
w Warszawie 1924

Wszelki prawa zastrzeżone
1971 K 125/38

O M I Ł O Ś C I

Miłość — to dym, co z parą
westchnień się unosi,
To żar, co w oku szczęśliwego
płonie,
Morze łez, w którym nieszczę-
śliwy tonie...
Czemże jest więcej? — Istnym
amalgamem:
Żółcią trawiącą i zbawczym bal-
samem...

.....
Kiedy miłość jest wielką każdy
drobiazg trwoży,
A z każdym nowym lękiem i mi-
łość się mnoży...

.....

Czemu, zdając się niebianką,
Miłość jest w gruncie zbyt srogą
tyranką?

Czemu z zasłoną spuszczoną
na skroni,
Miłość na oślep cel swój zawsze
goni?...

.
Coś narodzone z niczego; pie-
szczota
odpychająca; powagi pełna pu-
stota;
chaos wdzięków szpetny; ciężki
puch;
jasna mgła; zimny żar, martwy
ruch;
sen bez snul — Taką to w sobie
zawiłość,
taką nielączność łączy ludzka
miłość...

Bo nie zna miłość żadnych tam
i granic,
A co potrafi, na to się i waży,
Niepomna przestróg, nie zwa-
żając na nic,
Sily z żądzami bez lęku kojarzy

.....
Miłość jest ślepa — kochanko-
wie nigdy
nie widzą szaleństw, jakie po-
pełniają.

.....
O, zła to miłość jęczeć z żalu
wtedy,
Kiedy tym, których kochamy,
jest dobrze

.....
Niedarmo lotne gołębie są
w cugach

bóstwa miłości i niedarmo
Kupid
ma skrzydła z wiatrem idące
w zawody...

.
... Czyż miłość młodzieży
W oczach jedynie, a nie w sercu
leży?...

.
Miłość ludzka przeważnie wier-
nie szczęściu płuży:
ma przyjaciół do syta, komu
szczęście służy,
lecz kto w potrzebie druhów na
pomoc przywoła,
ujrzy, zamiast przyjaciół, złych
wrogów dokoła.

.
Powtórne śluby zwykle z uczu-
cia nie płyną,

chęć zysku podła, nie zaś miłość
ich przyczyną.

.....

Szał miłości sam niszczy
się gwałtowną swoją siłą i do
przedsięwzięć wiedzy rozpacz-
nych, jak czyni to namiętność
każda, kiedy naturę naszą
dręczy.

.....

Gdy krew się pali, wówczas
językowi
rozrzutnie dusza używa swych
zaklęć;
błysków tych ogniem mienić
nie należy,
bo one więcej świecą niżli
grzeją,
i gasną, zanim zdążyły to spełnić,
co przyrzekały...

Strzała miłości nawet przez
odbitkę działa.

.

Miłości Herold, to myśl być
powinna,
co dziesięćkroć prędzej mknie
niż promień słońca.

.

Wenera w domu łez się nie
uśmiecha.

.

Miłość jest krwi chucią i ustę-
stwem woli..

.

Miłość nią nie jest. kiedy idzie
w parze
z względami, które są za jej
obrębem.

.

Gdy duch spokojny, wtedy ciało
czułe.

zaś burza w duszy zmysłom ci
odbiera
uczucie wszelkie...

.

Gorąca krew, gorące myśli
i gorące czyny — to rodowód
miłości: gorąca krew rodzi go-
rące myśli, gorące myśli rodzą
gorące czyny, a gorące czyny —
to miłość...

.

Piękność i dowcip, ród, siła,
zasługa,
miłość i przyjaźń — wszystko
niewolnikiem
zazdrości czasu i jego potwarzy.

.

... Odwieczne jest prawo,
Że miłość zębów fortuny jest
strawą

.

Przyjaźń dotrzyma w wszystkich
sprawach ludzkich,
prócz jednej tylko — prócz
sprawy miłości,
więc serca własnym niech mó-
wią językiem,
każde za siebie układa się oko,
nie ufa nigdy żadnym pośred-
nikom,
bo każda piękność jest to cza-
rodziejka,
co swemi czary w krew prze-
tapia wiarę.

.

Kupida strzały przez ucho tylko
do serca lecą...

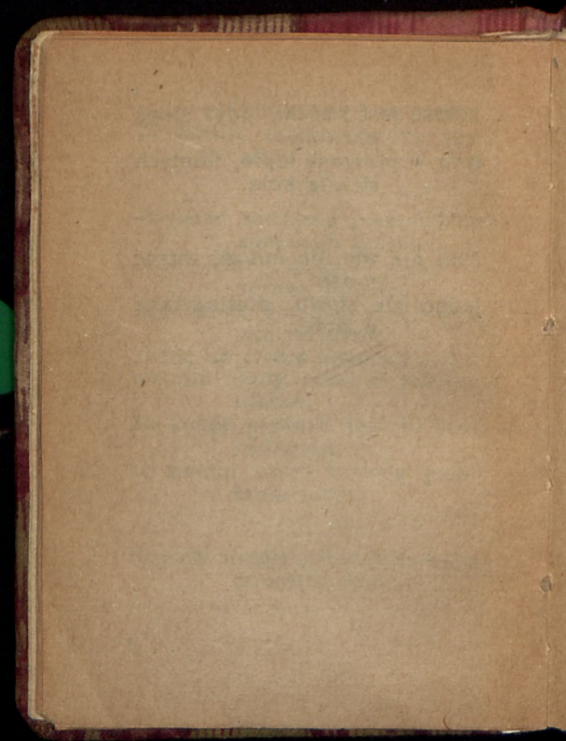
.

Miłość jest trafem, gdyż ślepe
pachole
tych w potrzask łapie, tamtych
strzałą kole.

.

Nikt nie wie, ile miłość zatruć
może
jedno złe słowo, powiedziane
w porę...

.

O Ś M I E R C I

Lękliwy stokroć umiera przed
śmiercią,
mężny kosztuje jej tylko raz
jeden.

.....

Tchórzostwem wielkiem i po-
dłością
jest skracać sobie życie tylko
z lęku
przed czemś co musi nastąpić
niechybnie.

.....

Głupstwem żyć, kiedy życie jest
męczarnią,

a śmierć jedynem lekarstwem
od cierpień.

.
Mówią, że nieraz ludzie bliscy
śmierci
miewali chwile wesołe: ich stóże
zwą to ostatnim przed śmiercią
wybłyskiem.

.
Bezcieleśna nawet śmierć
ulega wpływom miłości...

.
Sprawiedliwości świata kto
śmierć zadał,
słuszne by śmiercią za to od-
powiadał.

Śpiący i umarli są obrazkami
tylko.

.....

Życie jest tylko przechodnim
płomieniem,
nędznym aktorem, który swoją
rolę
przez parę godzin wygrawszy
na scenie
w nicość przepadnie...

.....

Być albo nie być? — oto jest
pytanie.
Umrzeć i zasnąć? — Wszystkoż
tem się kończy?
Nie! w snach marzenia są —
tylko marzenia!
A kiedy z marzeń śmierci się
przebudzimy,

Przed wiekuistym Sędzią nas
postawi, —
W nieznanych światach, skąd
wędrowiec żaden
Nie wrócił nigdy...

.
Kiedy dzień kona, niebo
spuszcza rosę.

.
Zwykłą jest rzeczą, że to co
jest żywe,
umiera w wieczność idąc przez
istnienie.

.
Ze wszystkich dziwów, o któ-
rych słyszałem,
to mi się zdaje być najoso-
bliwsze,
że ludzie boją się śmierci
i szemrzą

na to, że ona, będąc nieu-
chronną,
przyjść kiedyś musi...

.

O lat dziesiątki kto życie swe
skraca,
tyleż lat lęku ten sobie odcina
przed śmiercią, która przyjdzie
nieuchronnie.

.

Kto umiera, ten płaci wszelkie
długi...

.

Lepiej po śmierci mieć złe epi-
tafjum, niżli złą opinię za życia.

.

Wszystko oddaje śmierci,
kto oddaje ducha.

.

Niech będzie, co będzie.
czas wszystko równo unosi
w swym pędzie.

.

Czas naprawi albo zdławi,
Śmierć z cierpienia nas wybawi.

.

Złe czyny ludzi żyją po ich
śmierci,
Dobre bywają częstokroć grze-
bane
Z ich popiołami.

.

Tylko w czczej obawie
Gorzkie uczucie śmierci głównie
leży.

.

Śmierć nie ma granic, ni miary,
ni końca,

i żaden język nie odda bole-
ści,
jaką to straszne słowo w sobie
mieści.

.

Czyliż jest grzechem wstąpić
dobrowolnie
do śmierci domu pełnego ta-
jemnic,
zanim śmierć do nas odważy
się zbliżyć?

.

Umrzeć! Pójść nikt nie wie
dokąd,
I leżeć w zimnej trumnie, gnić
powoli,
Zamienić ciało żywe i gorące,
Na gliny garstkę...

.

Na ziemi tej życie
Jakkolwiek ciężkie, smutne,
opłakane,
Starość choroba, nędza i wię-
zienie
Jasnym są rajem w porównaniu
z śmiercią.

.
Z życiem tak rozumny:
Jeśli cię stracę, stracę rzecz,
o którą
Jeden się tylko może głupiec
troszczyć...

.
Sen jest najlepszym twoim wy-
poczynkiem,
Często go szukasz, a przecie
nikczemnie

śmierci się lękaś, która snem
jest tylko.

.

Śmierć — rzecz to straszna.

.

Ludzka natura, chyląc się ku
ziemi,
Do swej podróży gotuje się
zwolna,
Ziębnie, cięższe...

.

W zimnej mogile na jeden proch
gniją
Kości potężnych i kości że-
braka.

.

Woniejące ziola,
Brylantowane perelkami rosy

Są najpiękniejszą mogiły
ozdobą.

.

Tchnieniem jest życie: głupi,
kto mu wierzy.

.

Długie godziny zawładnie cza-
sami
Śmierć nad naturą, ogień je-
dnak życia
Zapala znowu przynekane du-
chy.

.

O K O B I E C I E

Głupstwo pięknej kobiecie nie
może zawadzić,
Bo przy piękności każda umie
sobie radzić.

.....

Niech będzie jak gęś głupia
i szpetna jak flądra,
Potrafi to, co każda i piękna
i mądra.

.....

Gdy łzy spłyną, niewieści żal
przeminie.

.....

Bóg dał kobiecie piękną
twarz, a ona malowaniem two-
rzy sobie drugą.

.
Krótkie — jak miłość kobiety.

.
Lęki kobiece tylko miłość prze-
ciwważy,
Albo nic nie dba, albo wiecznie
jest na straży.

.
Dwukroć zabija męża umarłego
żona,
Gdy drugiego w pieszczocie
przytuli do łona.

O, słabosci, kobietą muszę na-
zwać ciebie!

.....

Kto wierzyłby wszystkiemu,
co mówią kobiety, wiedziałby
tylko połowę wszystkiego, co
robią.

.....

Na zmysły nasze silniej zwy-
kle działa cnota kobiety niż jej
lekkomyślność.

.....

Czystą naturę kobiety męż-
czyzna
Psuje dla własnej li tylko ko-
rzyści.

.....

Duch kobiet wielki jak wiotkie
ich ciało
Zbyt łatwo ufa przysięgom fał-
szywym.

. , . .

Niema pięknej kobiety, co
nie mizdrzyłaby się przed zwier-
ciadłem.

.

Zbyt prędko wędną przedwczesne
mężatki.

.

Nie ta dziewica dobrze poszła
zamaż,
co długie lata przeżyła w za-
mężciu,
lecz ta co młodo w zameżciu
umarła.

,

Najskromniejsza grzeszy dzie-
wica,
gdy piękność swoją księżycą
blaskom odłoni...

.....

Robak toczy
dziecięta wiosny wcześniej czę-
stokroć,
niż rozpękną pączki.

.....

Przekleństwem drugi mąż, bo
w powtórne śluby
ta wchodzi tylko, co zwiódła
pierwszego do zguby.

.....

Wiedzą rozumni ludzie dosko-
nale,
jakie potwory czyni z nich ko-
bieta.

.....

Przyjrzyj się dobrze kobiecej
piękności,
a ujrzysz często, jako na wagę
była kupiona.

.

O WŁADZY, DOSTO- JEŃSTWIE I HONORZE

Gdyby też każda godność pia-
stowana
była nabytkiem godności we-
wnętrznej,
ilużby ludzi nakrywało głowy
zamiast stać skromnie, kornie,
z odkrytem?
ilużby słuchałoby rozkazodaw-
ców?
ilużby szuji nikczemnej odpa-
dło?

.

Niewszyscy, bracie możem być
panami,

ale nie wszyscy też panowie
moga
mieć wierne sługi.

.

Łatwo tam zbrodnia rządy roz-
pościera,
gdzie ją urzędu powaga pod-
piera.

.

Wszechwładny Cezar w proch
obrócon szary,
zatyka jako glina lichej ściany
szpary,
i to ciało, przed którym drżały
wszystkie światy
przed przeciągami wiatru bron
nędznej chaty.

. ,

Król — to taka rzecz,
co idzie precz.

.
Tłusty król i chudy żebrak —
to dwa różne dania,
lecz oba idą na jeden stół; tak
się wszystko kończy.

.
Padnie mąż znaczny — pierzcha
jego służków zgraja;
ubogi wzniesion — wrogów naj-
większych rozbraja.

.
Szał wielkich bacznie trzeba
śledzić okiem.

Po co biednym schlebiać? niech
cukrzony język liże głupi prze-
pach
niechaj się kolan gną zawiasy
giętke,
gdzie za łaszczeniem zysk pój-
dzie pewniejszy.

.
Bolesną stratę, cny Damianie,
Ojczyzna twa poniosła,
Jowisza miała na swym tronie,
A dzisiaj ma tam osła.

.
Upadek władzy kona nie sam
jeden,
lecz nakształt wiru wciąga
wszystkich bliskich.

W biegu zepsutym tego świata
zbrodni i przestępstw dłoń ozło-
cona
sprawiedliwości się wymyka.

.

Być wielkim można, gdy się
w bój nie idzie
bez wielkich przyczyn, — ale
jest wielkością
o słomkę nawet znaleźć powód
kłótni,
gdy w grze jest honor.

.

Blask większy zaciera mniejszy,
namiestnik jaśniej, jak król,
dopóki król się nie ukáže.

.

Taki to służby przekłęty po-
rządek:

awans zależy od łask i protekcji.

.....

Dobre imię jest to rzecz nader wietrzna i zawodna, którą się częstokroć niezasłużenie nabywa i niewinnie traci.

.....

Dobre imię jest najdroższym skarbem mężów i niewiast: kto kradnie mi worek, kradnie mi rzecz marną, coś i nic, ale kto dobre imię mi wydziera, grabi mi dobro, z którego sam nie ma korzyści, mnie zaś przyprawia o nędzę.

.....

Honor — to istota, której
się nie widzi i bardzo często
bywa udziałem tych, co go nie
mają.

.....

Nie czepiaj się wielkiego
koła, gdy się stacza z góry, ale
kiedy wielkie koło idzie pod
górze, 'dziej się go i gramol się
za niem.

.....

Taki dziś porządek świata,
że ślepy wie dzie warjata.

.....

Krew przelewana była z dawien
dawna,
Za nim praw ludzkich panowa-
ły rządy.

.....

Mieć — jest być panem,
Chcieć — być niewolnikiem.

.....

Ruchliwy karzeł lepszy nieraz
bywa,
niż śpiący olbrzym.

.....

Upadek wzrostu początkiem był
nieraz.

.....

Błądzić i sądzić — są to dwa
zdania
różne i z sobą sprzeczne.

.....

O CIERPIENIU I SMUTKU

Trudno tą goi się rana,
którą zadajem własną sobie
ręką.

.....

Smutna to sprawa błaznować
w cierpieniu
i drażnić przez to i siebie i dru-
gich.

.....

Gdy lepszych od nas widzimy
w poniewierce,
własnych nędz naszych zapo-
mina serce,

.....

Najciężej cierpią ci, co sami
cierpią,
bo znikąd ulgi ni pociech nie
czerpią,
lecz kto w cierpieniu znajdzie
towarzysza,
tego się boleść zmniejsza i uci-
sza.

.
Najniżej pchnięta od losu istota
żyje w nadziei ciągłej, nie woba-
wie,
żałosna zmiana dotyka jedynie
wyższych — maluczkim śmiech
wraca na usta.

.
Czem są muchy dla psotnych
chłopców,
tem ludzie dla bogów; gnębią
nas dla zabawki.

Krzyczymy, rodząc się, dla-
tego, że wchodzimy na tę wiel-
ką scenę błazeństw.

.....

Sen — to kąpiel znużonej pracy,
cierpiących serc balsam,
natury główny to jest odżywiciel,
pośilkodawca na uczcie żywota.

.....

W niemocy zwykle zanie-
dbuje człowiek tych obowiąz-
ków, których zdrowym będąc,
ściśle dopełnia.

.....

Kiedy przychodzą smutki, to
zwykle, nie pojedynczo ale w za-
stępach.

.....

Świętemi wprawdzie są boleści
prawa,
przecież rozsądek z łez się
naigrawa.

.....

Nie jesteśmy sobą,
Gdy w przygnębieniu naszego
jestestwa
Duch nasz skazany na cierpie-
nia z ciałem.

.....

Ostatni żebrak ma jeszcze
w swej nędzy coś zbyt kownego.

.....

Gdziekolwiek większa doku-
cza choroba,
mniejszej nieledwie nie czuje
się prawie.

.....

Dobre uwagi dla tych, którym
 błogo,
ale w cierpieniu nie krzepią
 nikogo.

.

Płomień spędza się płomie-
 niem,
ból dawny nowem leczy się
 cierpieniem.

.

SENTENCJE RÓŻNE

Jak lichym, marnym, płaskim,
bez wartości
wszelki mi zda się zwyczaj tego
świata.

.....

Gdy czart chce kogo wwieść
w grzech najczarniejszy,
przybiera k'temu świątobliwy
pozór.

.....

Zbrodnią jest łaskawość
kiedy—miast karać—oszczędza
nieprawość.

.....

Sama cnota nawet nie ujdzie
strzałów plotki.

.....
Zbyt często grzeszymy
ze skromnem licem i poboż-
nym czynem.

.....
Czas wyda na jaw, co kryje
obłuda,
kto zły, ten nigdy cnót długo
nie uda.

.....
Wznoszą się młodzi, gdy pa-
dają starzy.

.....
Wiek stary w podejrzeniach tak
przesadza łatwo,
Jak stan młodości grzeszy nie-
rozwagą.

Młodzięży nie mniej lekka i bez-
troska
przystoi suknią, jaką zwykle
nosi,
niż długie szaty i niżli sobole
latom podeszłym,

.....

Kto buduje mocniej niż mu-
rarz, cieśla lub majster okrę-
towy?—Grabarz, bowiem domy,
które on buduje, będą trwałe
do Sądu Ostatecznego.

.....

Ziemia jest matką natury i gro-
bem:
grzebie i życia obdziela zasobem.

.....

Niema tak podłych rzeczy na
tej ziemi,
aby nie mogły stać się szla-
chetnemi.

.....

I cnota nawet zejść może w bez-
droże,
a błąd się czynem uszlachetnić
może.

.....

Czucie, bogatsze w wartości
niż w słowa
pyszni się z swojej wartości
nie z ozdób.

.....

Zazdrość — to poczwara, co
się sama płodzi i sama oprzęga

.....

O, jakże wielkie ten cierpi
katusze, co, wielbiąc, wątpi,

mając podejrzenie, namiętnie
kocha...

.....
Nasze jestestwo jest ogrodem,
a nasza wola ogrodnikiem.

.....
Są ludzie, którzy mają repu-
tację głęboko mądrych, dlatego
że stale trwają w milczeniu.

.....
Nie wszystko, co się lśni, jest
złotem.

.....
Lepsza cnota w kapocie
Niż niecnota w złocie.

.....
Wszystkiego chciwiej się żąda
niżli używa. Któż wstaje oduczyć
z równym jak do niej zasiadł
apetytem?

Choć pozór często sam sobie
kłamie,
blichtrom zazwyczaj zwodzić się
świat daje.

.

Im blask na zewnątrz bywa
świeźniejszy,
tem większa czczość bywa
w gruncie.

.

Niema występku tak nagiego,
żeby po wierzchu nie miał ja-
kowych cech cnoty.

.

Ozdoba jest kwiecistym brze-
giem niebezpiecznego, morza,
piękną tkanką, osłaniającą twarz
murzynki.

.

Iluz to rzeczom, czas tylko
stosowny
nadaje wziętość i przymiot sza-
cowny.

. : .

Prosta rzetelność nienawidzi
blichtrów.

.

Patrzcie, jak pozór może ludzi
zwodzić:
żał pożyczany za szczery ucho-
dzić.

.

Ten, kto popełnia czarne, jak
noc czyny
gotów na wszystko, by ukryć
swe winy.

Grzech płodzi grzechy; śladem
rozpustnika
jak dym za ogniem rozbój się
pomyka

.

Alboż jest wolno kraść, żeby
rozdawać
i dla jałmużny odzierać
bliźniego?

.

Mało jest ludzi chętnie słucha-
jących
słowa o grzechach, które sami
pełnią.

.

Czyny, przeciwne naturze, ro-
dzą przeciwny naturze niepokój.

.

Tam, gdzie grozi zdrada,
godziwie kradnie, kto sam się
wykrada.

.

Falsz serc i fałsz lic muszą iść
społem.

.

Lepsza jawna wzgarda niż ubar-
wiona pochlebstwem.

.....
Wróbel kukułkę póty pielęgnuje,
póki mu plód jej oczu nie wy-
kluje.

.....
Fortuna, sprośna djablica
od biednych odwraca lica.

.....
Kto lubi na dwóch stołkach
siadać,
dla zysku tylko służy,
ten drapnie, gdy deszcz zacznie
padać
i rzuci cię wśród burzy.

.....
Gwałtownych uciech i koniec
gwałtowny

są one nakształt prochu zatlo-
nego,
co, wystrzeliwszy, gaśnie,
.....

Każdy z nas, gdy rośnie,
nie tylko w mięśnie i powagę
wzrasta,
z rozrostem bowiem tej świą-
tyni także
wewnętrzna służba duszy
i umysłu
pełnię rozwoju stopniowo zys-
kuje.

.....
Śmiać się można, śmiać się—
i być łotrem.
.....

Gram kwasu przemieni
treść sądów ludzkich szlachetną
na plotki.
.....

Jest więcej rzeczy w niebie
i na ziemi,
niż o tem wasza śniła filozofja.

.....
Co skryte, więcej wszystkim
bólu sprawi,
niżli gniew srogi, gdy się
w słowach jawi.

.....
Zbrodnia, jakkolwiek języka nie
ma,
najprzedziwniejszym gada in-
strumentem.

.....
Zamiar jest pamięci niewolni-
czym sługą,
rodzi się szybko, sił mu star-
czy nie na długo.

.....
Jak konieczność to leży w na-
turze człowieka,

że to, co winien sobie z myśli
mu ucieka,
i to, co postanowił tak mocno
w porywie,
kiedy poryw przeminie, już wię-
cej nie żywie.

.
Świat przez wieki nie trwa, nie-
ma więc dziwoty
że z losami się nasze zmieniają
ochoty.

.
Los w naszych zamiarach krzy-
żuje nam szyki,
nasze są myśli, nie nasze ich
wyniki

.
Bądź czystą jak lód; jasną
jak śnieg;—nie ujdiesz oszczer-
stwa.

Ci są błogosławieni, w których
krew i rozum tak są zmieszane,
że nie są fujarką, na
na której losu palec, jakie ze-
chce wygrywa tony.

.

Niech ranny zwierz się rykiem
dusi,
łania mknie w las wesoło;
śpi jeden — drugi czuwać musi,
tak świat się kręci w koło.

,

Słowa do góry lecą, myśl się
w dole płóży,
słowom bez myśli niebo bram
swych nie otworzy.

.

Gorsze mija, gdy się złe zaczyna.

.

Kto się uśmiecha, będąc okra-
dziony,
ten rabusiowi kradnie jego
plony;) *
ale zaprawdę sam siebie okrada,
kto się tem trapi, gdzie dare-
mna rada.

.
Przewina tak jest dziwnie po-
dejrziwa,
by kto jej nie zgadł, sama się
odkrywa.

.
Żadne miejsce swą świętością
nie może chronić mordu.

.
Roślina w ziemi, ryba w wodzie
żyje.
miło, gdy treść piękną i wierzch
piękny kryje,
i tem wspanialsza tem więcej
jest warta

złota myśl w złotej oprawie
zawarta.

.....
Marzenia niczem nie są innym,
jeno wylęglami w chorobliwym
mózgu dziećmi fantazji.

.....
Czemże jest nazwa? To, co zwie-
my różą,
pod inną nazwą równieby pa-
chniało.

.....
Tam, gdzie się skrycie prowa-
dzą układy
tam dwóch już, mówią, zawiele
do rady.

.....
Gdy z piersi płynie jęk,
a serce żal rozkrwawia
muzyki srebrny cźwięk
natychmiast ulgę sprawia.

Ten, co zwykł z prawdą mijać
się najczęściej,
do tego stopnia pamięć swą
zatraca,
że gotów wiarę dać własnemu
kłamstwu.

.....
Myśl ludzka, ludzkim nie ulega
sądom.

.....
Gdy raz się człowiek z drogi
cnoty skręci,
wszystko źle idzie mimo do-
brych chęci.

.....
Mówią, że nawet najcnotliwsi
ludzie z wad są zlepieni i dla
wad tych właśnie zdają się
lepsi.

.....
Niejedna praca pospolita miewa
szlachetne bodźce, a najlichszy
mozół,

do najbogatszych czasem wie-
dzie celów.

.....
Grzech wznosi jednych, innych
cnota traci,
Jeden bezkarnie ciągle grze-
szyć może,
Inny grzech jeden gardłem
swem zapłaci.

.....
Jedynym biednych lekarstwem-
nadzieja.

.....
O, hańba temu, co na śmierć
wskazuje
występek, w którym sam rów-
nie smakuje,

.....
Kto trzymać w ręku miecz nie-
ba się kusi,
jeśli surowy — i święty być
musi.

Jak czarną duszę człowiek nie-
raz zdoła,
chować pod jasną postacią
aniola.

.....
Brutus nie dlatego podniósł
rękę na Cezara, aby mniej od
innych kochał Go, ale że
bardziej od innych kochał Rzym.

.....
Przyjaźń ludzka stygnąc,
przywdziewa subtelną i wymu-
szoną szatę ceremonji.

.....
Jeszcze nie było mędrca na
tej ziemi,
coby cierpliwie ból zębów wy-
trzymał,
choć w księgach, stylem pisa-
nych anielskim,
rozdawał szczutki fortunie
i nędzy.

Każdy z nas gotów cierpliwość zalecać braciom, mdlejącym pod smutku brzmieniem, lecz żaden nie ma dość cnoty i siły, aby naukę swą stwierdził przykładem, gdy sam poczuje przeciwności kolce.

.....
Niema na świecie rzeczy tak koniecznej i tak burzliwej, żeby jej natury muzyka zmienić chwilowo nie mogła.

.....
Człowiek, harmonji nie mający
w sobie,
zdolny jest zdradzić, oszukać
i podejść;
umysł u niego ciężki, jak mgła
nocna,
a serce jego czarne jako Ereb.
Nie ufaj takim.

.....
Jakże lepiej płakać z radości,
niż radować się z płaczu.

M A K S Y M Y

Nie postępuj,
jak niegodny pasterz czyni, gdy
pokazując,
ciernistą stromą na niebiosa
ścieżkę,
Sam płochy uciech swawolnych,
nierządnych,
Kwietnym stąpa szlakiem...

.....
Krwawa nauka, którą innym
dajem,
na własną naszą spadać zwy-
kła głowę.

.....
Kto konieczności nie pełni roz-
kazów,
niebezpieczeństwo sam sobie
kupuje.

.....

Mądry to ojciec, co zna własne
dziecko.

.....
Każdy zysk prawy jest błogo-
sławieństwem,
gdy nie kradzionym przychodzi
sposobem.

.....
Nie każdą myśl wypowiedz;
zamiarów płochych nie oblekaj
w czyny;
bądź grzeczny, lecz natrętnym
nie bądź nigdy;
przyjaciół swoich wybór ich
przesiawszy,
do duszy przytwierdź żelazne-
mi haki,
lecz nie kpij z dłoni swojej,
każąc ścisnąć
świeżo wyklutych i nieopierzo-
nych
kolegów swoich...

W sprzeczki nigdy się nie wda-
waj,
a, wdawszy się, prowadź je tak
by przeciwnik
uznał twą wartość...

Użycz swego ucha każdemu,
lecz niewiele użycz swego
głosu.

O sobie sądów słuchaj, swój
dla siebie zachowaj.

Stroje kupuj, jakie sprawić po-
zwoli,
mieszek twój, lecz nie fanta-
styczne;
bogate, lecz nie przesadne—
bowiem
strój zdradza męża.

Dłużnikiem nie bądź, ani wie-
rzycielem:

pożyczkę łatwo stracisz, a z nią
druha.

.....
Pomnij nad wszystko: nie kłam
sam przed sobą,
bo za tem idzie, jak noc idzie
po dniu,
że będziesz wobec wszystkich
innych szczery.

.....
Festina lente,
zdradne są kroki zbyt spiesznie
podjęte.

.....
... Miej w pamięci, że zbyt
skwapliwy
zarówno spóźnia się jak zbyt
leniwy.

.....
Ubogi, rad ze swego losu, jest
arcybogaty,
ale sam Krezus jest jak Job
ubogim

Kto lepsze goni, często w gor-
sze wpada.

.....
Zamknięta rzecz święta,
dobry gospodarz zawsze to pa-
mięta.

.....
Jak przesycenie postu jest ro-
dzicem,
tak i swawola niewoli jest matką.

.....
Dobre to, kiedy szlachetnie my-
ślący
zawsze podobnych sobie się
trzymają,
bo któż rękojmi tyle ma sam
w sobie,
że go nie zwiódą pokusy ni-
czyje?

.....
Tylko w nieszczęściu próbuje
się serce.

.....

W starej szacie
wygodniej chodzić niż w no-
wym szkarłacie.

.....
Najgorzej jeszcze nie jest, póki
człowiek
może pcwiedzieć: teraz mi naj-
gorzej.

.....
Nad niecofnioną biedą utyski-
wać,
jest to chcieć nową biedę wy-
woływać.

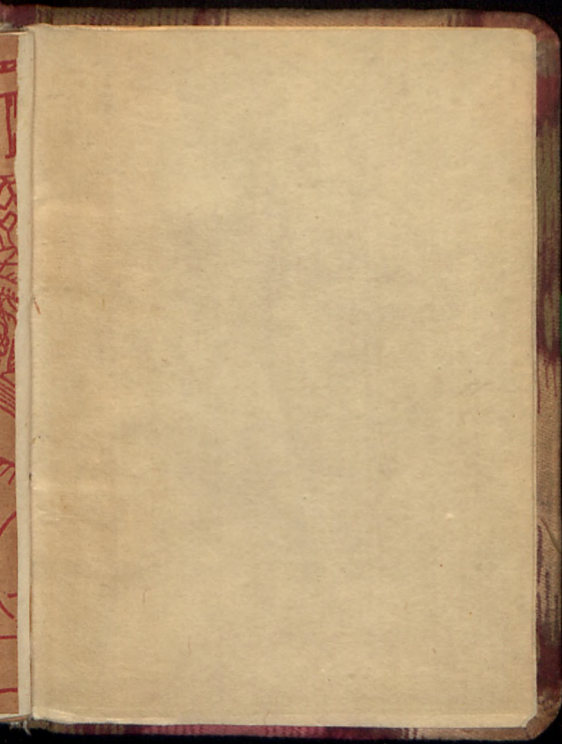
.....
Utarczka z losem płonnem jest
szermierstwem,
więcej z nim wskórasz spokoj-
nem szyderstwem.

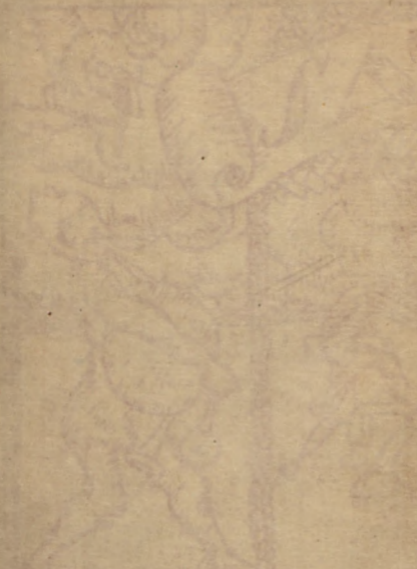
.....
Słowa... słowa... słowa.

Antykwa. b/w
Kraków, 12.2.71
- 2021

ARS LONGA

AD. C. LONGA

REV

805664

Ciż